

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 86.486 van 3 april 2000

A. 72.715/VI-15.248

In zake : **MUMBA** Kaimba,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Catherine VANDERGUNST, advocaat,
avenue Reine Astrid 11
1330 Rixensart.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 2 januari 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Kaimba MUMBA de nietigverklaring vordert "van het ministerieel besluit van 4 november 1996 waarbij de erkenning van haar opleiding tot pediater geweigerd wordt en de aanvraag om goedkeuring van haar stageplan afgewezen wordt";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 september 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 22 maart 2000;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Benoît CAMBIER, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. AMROMIN, loco Mr. VANDERGUNST, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster behaalt op 20 juli 1985 de wetenschappelijke graad van doctor in de genees- , heel- en verloskunde.

Van augustus 1986 tot augustus 1989 oefent zij als algemeen geneeskundige de geneeskunde uit op de dienst pediatrie van de "Clinique Ngaliema de Kinshasa".

2. Voor het academiejaar 1989-1990 wordt zij door de faculteitscommissie van de "Université Catholique de Louvain" toegelaten als studente van de derde cyclus met het oog op het behalen van de graad van licentiaat in de pediatrie.

Op 6 november 1989 dient verzoekster een aanvraag in om de activiteiten te mogen uitoefenen die vereist zijn in het kader van een opleiding in de pediatrie, op grond van artikel 57 van de gecoördineerde wetten van 31 december 1949 op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens.

Bij die gelegenheid ondertekent verzoekster een verklaring op erewoord waarbij ze, rekening houdend met de grenzen die bepaald worden wanneer eventueel een toestemming wordt verleend met toepassing van het voormelde artikel 57, zich ertoe verbindt nooit, in welke vorm ook, in België de geneeskunde uit te oefenen, en erkent er kennis van te hebben genomen dat de stages die in dit kader verricht zijn in geen geval in aanmerking kunnen worden genomen voor de goedkeuring van een stageplan of de erkenning als geneesheer-specialist.

Op 11 april 1990 wordt voor verzoekster een koninklijk besluit vastgesteld waarbij aan een persoon die niet gemachtigd is om in België de geneeskunde uit te oefenen, een bijzondere vrijstelling wordt verleend om er tijdelijk bepaalde geneeskundige handelingen te stellen. Deze vrijstelling wordt vernieuwd bij besluit van 25 januari 1991.

Verzoekster keert op 1 maart 1991 evenwel terug naar haar land van herkomst om familiale redenen, maar hervat haar opleiding op 30 maart 1992 en behaalt op 31 augustus 1993 het getuigschrift geneesheer-specialist in de pediatrie.

Ze behaalt op 14 september 1993 het wettelijke diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde en laat zich op 5 juli 1994 inschrijven op de lijst van de Orde der Franstalige geneesheren .

3. Op 1 februari 1996 dient verzoekster bij de verwerende partij een aanvraag in "om erkenning van het diploma van pediater" en op 13 februari 1996 dient ze een aanvraag in om goedkeuring van een stageplan voor geneesheer-specialist in de pediatrie, waarbij ze alle opleidingsperiodes opgeeft die ze reeds doorlopen heeft tussen 18 augustus 1986 en 30 september 1994.

Op 23 april 1996 brengt de Franstalige kamer van de erkenningscommissie van geneesheren-specialisten in de pediatrie een negatief advies uit, waarbij ze de aanvraag om erkenning als geneesheer-specialist in de pediatrie en de aanvraag om goedkeuring van het stageplan zoals hierboven aangegeven afwijst. In dit advies wordt geconcludeerd dat verzoekster een aanvraag om goedkeuring van een stageplan voor de specialiteit pediatrie voor een opleidingsperiode van vijf jaar moest indienen, overeenkomstig de bepalingen die ter zake van toepassing waren, op grond van de volgende overwegingen :

" (...)

Overwegende dat de kandidaat, doordat ze pas vanaf 5 juli 1994 gemachtigd was om in België de geneeskunde te beoefenen, op 18 juni 1986 geen stageplan mocht indienen, aangezien men, overeenkomstig artikel 10 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 (...), gemachtigd moet zijn de geneeskunde in België uit te oefenen om een stageplan in te dienen;

Overwegende dat dr. Kaimba MUMBA, doordat ze geen stageplan mocht indienen omdat ze niet gemachtigd was om in België de geneeskunde uit te oefenen, een beroep heeft gedaan op artikel 57, dat buitenlandse artsen die geen EEG-onderdaan zijn de toestemming verleent om in België een grondige medische kennis te verwerven en op een grondige wijze medische technieken in een specialiteit aan te leren;

Overwegende dat Doctor Kaimba MUMBA op 6 november 1989 zich op erewoord ertoe verbindt in België nooit de geneeskunde te beoefenen, in welke vorm ook, en erkent er kennis van te hebben genomen dat de verrichte stages slechts gelden in het kader van de toepassing van artikel 57 van de wetten op de toekenning van de academische graden en het programma van de universitaire examens, gecoördineerd op 31 december 1949, en, in geen geval, in aanmerking kunnen komen met het oog op de goedkeuring van een stageplan of de erkenning als geneesheer-specialist, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 april 1983 (...);

Overwegende dat in artikel 4 van de koninklijke besluiten waarbij aan een persoon die niet gemachtigd is om in België de geneeskunde uit te oefenen, de toestemming wordt verleend om er een grondige medische kennis te verwerven en op een grondige wijze medische technieken aan te leren, duidelijk wordt bepaald dat de geneeskundige handelingen die gesteld worden door de persoon voor wie artikel 57 geldt, in geen geval in aanmerking kunnen worden genomen voor de goedkeuring van een stageplan of grond kunnen opleveren voor een aanvraag om erkenning als geneesheer-specialist zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 21 april 1983, (...);

Overwegende dat artikel 57 niet in de plaats mag worden gesteld van een opleiding die wordt gevolgd op basis van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen. Artikel 57 is in feite bestemd om buitenlandse artsen, die geen EEG-onderdaan zijn, te helpen bepaalde medische handelingen aan te leren die ze in hun eigen land niet kunnen aanleren;

Overwegende dat doctor MUMBA geen opleiding in de pediatrie heeft gevolgd volgens een stageplan, ingediend overeenkomstig de artikelen 10, 11 en 12 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 (...);

(...)"

Dit advies wordt op 20 mei 1996 bij aangetekende brief aan verzoekster ter kennis gebracht;

4. Op 31 mei 1996 stelt verzoekster tegen dit advies beroep in.

De Franstalige kamer van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en huisartsen, zitting houdend in beroep, onderzoekt het dossier tijdens zijn vergadering van 20 september 1996.

Verzoekster dient conclusies in en wordt gehoord.

De commissie onderstreept dat de vakbekwaamheid die verzoekster in de pediatrie verworven heeft volstrekt niet wordt aangevochten, maar brengt een negatief advies uit, dat gemotiveerd wordt zoals in eerste aanleg, welke motivering wordt overgenomen in het bestreden ministerieel besluit.

Op 4 november 1996 neemt de Minister van Volksgezondheid de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is :

"Gelet op het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, inzonderheid op artikel 35sexies, ingevoegd bij de wet van 19 december 1990;

Gelet op het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de lijst van bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de beoefenaars van de geneeskunde, met inbegrip van de tandheelkunde;

Gelet op het ministerieel besluit van 30 augustus 1978 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten;

Gelet op het ministerieel besluit van 15 september 1979 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteit van pediatrie;

Aangezien de betrokkene haar opleiding heeft voortgezet op grond van artikel 57 van het besluit van de Regent van 31 december 1949 tot coördinatie van de wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens en dat uit dien hoofde toestemmingen gegeven zijn voor een periode die aangevangen is in 1990 en een einde heeft genomen in januari 1994; deze opleiding is voortgezet bij professor MALVAUX in de "Cliniques Universitaires St-Luc".

Gezien de aanvraag om erkenning als pediater die dr. MUMBA per brief d.d. 1 februari 1996 ingediend heeft;

Gezien de aanvraag die betrokkene op 13 februari 1996 ingediend heeft met het oog op de goedkeuring van een stageplan waarin een opleiding wordt opgegeven die aanvangt op 18 augustus 1986 en een einde neemt op 30 september 1994, welk stageplan geen handtekening van een stagemeester bevat;

Gezien de kennisgeving van het advies van de Franstalige kamer van de erkenningscommissie van geneesheren-specialisten in de pediatrie die op 10 mei 1996 aan de betrokkene toegezonden is;

Gezien het beroep dat dokter MUMBA op 31 mei 1996 ingesteld heeft tegen het advies van de bevoegde commissie;

Overwegende dat dokter MUMBA pas vanaf 5 juli 1994 gemachtigd was om in België de geneeskunde uit te oefenen;

Overwegende dat in artikel 10 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 bepaald wordt dat men, om een stageplan te kunnen indienen, moet gemachtigd zijn om in België de geneeskunde uit te oefenen;

Aangezien dokter MUMBA een beroep heeft gedaan op artikel 57 van het besluit van de Regent van 31 december 1949 waarbij aan buitenlandse artsen, die geen EEG-onderdaan zijn, de toestemming wordt verleend om in België in een specialiteit een grondige medische kennis te verwerven en op een grondige wijze medische technieken aan te leren ;

Overwegende dat de betrokkene zich op 6 november 1989 op erewoord ertoe verbonden heeft in België nooit de geneeskunde te beoefenen, in welke vorm ook, en erkent er kennis van te hebben genomen dat de verrichte stages alleen gelden in het kader van de toepassing van artikel 57 van de wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, gecoördineerd op 31 december 1949, en in geen geval in aanmerking kunnen worden genomen voor de goedkeuring van een stageplan of de erkenning als geneesheer-specialist, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 13 maart 1985, 12 augustus 1985 en 13 juni 1986;

Overwegende dat in artikel 4 van de koninklijke besluiten waarbij aan een persoon die niet gemachtigd is om in België de geneeskunde uit te oefenen, de toestemming wordt verleend om er een grondige medische kennis te verwerven en op een grondige wijze medische technieken aan te leren, duidelijk wordt bepaald dat de geneeskundige handelingen die gesteld worden door de persoon voor wie artikel 57 geldt, in geen geval in aanmerking kunnen worden genomen voor de goedkeuring van een stageplan, of grond kunnen opleveren voor een aanvraag om erkenning als geneesheer-specialist zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 21 april 1983, noch gezondheidsverstrekkingen vormen die aanleiding geven tot een tegemoetkoming van de verzekering, ingesteld bij de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;

Overwegende dat dokter MUMBA geen opleiding in de pediatrie heeft gevolgd volgens een stageplan ingediend overeenkomstig de artikelen 10, 11 en 12 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen;

Overwegende dat de vakbekwaamheid die dokter MUMBA in de pediatrie verworven heeft, geenszins wordt aangevochten;

Gelet op de persoonlijke en familiale redenen op grond waarvan dokter MUMBA een medische loopbaan in België wenst voort te zetten;

Gelet op het advies van de Franstalige kamer van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en huisartsen, zitting houdend in beroep, op 20 september 1996;

BESLUIT :

Artikel 1 : de aanvraag om erkenning van de opleiding in de pediatrie wordt afgewezen;

Artikel 2 : de aanvraag om goedkeuring van het stageplan ingediend op 13 februari 1996 wordt afgewezen;

Artikel 3 : Dokter MUMBA dient een stageplan in te dienen voor een periode van vijf jaar overeenkomstig de wetsbepalingen die de opleiding van geneesheren-specialisten regelen.";

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, inzonderheid van de artikelen 2 en 3 ervan, schending van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, inzonderheid van artikel 32 ervan, aan ontstentenis van, dwaling omtrent, tegenstrijdigheid van en ontoereikendheid van de oorzaken en de motieven; dat ze in een eerste onderdeel betoogt dat de bestreden beslissing steunt op het advies van 20 september 1996 van de Franstalige kamer van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en huisartsen, zitting houdend in beroep, terwijl dat advies haar niet ter kennis gebracht is en het niet gevoegd is bij de bestreden beslissing, zij niet heeft kunnen nagaan of, overeenkomstig artikel 32, § 2, van het koninklijk besluit van 21 maart 1964, dat advies gemotiveerd is en overeenstemt met de conclusies die zij heeft ingediend, doordat zij er geen kennis van heeft kunnen nemen of er geen kennis van gekregen heeft, en in ieder geval in de bestreden beslissing, waarin het advies niet wordt overgenomen, niet geantwoord wordt op een van de argumenten die uiteengezet zijn tijdens de erkenningsprocedure; dat ze in een tweede onderdeel stelt dat in de bestreden beslissing gewag wordt gemaakt van de "persoonlijke en familiale redenen op grond waarvan dokter MUMBA een medische loopbaan in België wenst voort te zetten", zonder dat op enigerlei wijze geantwoord wordt op het argument dat zij ter ondersteuning van haar erkenningsaanvraag aan deze redenen wenste te ontleunen, wat neerkomt op ontstentenis van motivering; dat ze in een derde onderdeel betoogt dat in de bestreden handeling "alleen de wettelijke argumenten worden herbevestigd die aangevoerd zijn door de erkenningscommissie voor geneesheren-specialisten in de pediatrie", "zonder dat geantwoord wordt op de argumenten die gegrond zijn op de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet", en dat aldus de bestreden handeling niet regelmatig gemotiveerd is;

Overwegende dat geen enkele wets- of verordeningsbepaling voorschrijft dat het advies van de Franstalige kamer van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en huisartsen, zitting houdend in beroep, ter kennis moet worden gebracht van de aanvrager van de erkenning; dat, hoewel een motivering door verwijzing naar een advies slechts afdoende is, in de zin van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, op voorwaarde dat de adressaat van de aldus gemotiveerde beslissing van dat advies kennis heeft kunnen nemen, moet worden vastgesteld dat in casu de bestreden beslissing niet louter verwijst naar het

advies van de Franstalige kamer van de Hoge Raad van de geneesheren-specialisten en de huisartsen, zitting houdend in beroep, noch de motivering ervan overneemt, maar zelf een uitvoerige motivering bevat, zowel in rechte als in feite, waarin de verwerende partij antwoordt op de argumenten van verzoekster; dat derhalve geen enkel onderdeel van het middel in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent "aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, inzonderheid van de artikelen 2 en 3 ervan, aan schending van het decreet van 5 juli 1993 "streckende tot legalisering van de wetenschappelijke universitaire diploma's die overeenstemmen met de diploma's betreffende de wettelijke graden", inzonderheid van artikel 2 ervan, aan schending van de Grondwet, inzonderheid van de artikelen 10, 11 en 23 ervan, aan ontstentenis van, dwaling omtrent, tegenstrijdigheid van en ontoereikendheid van de oorzaken en de motieven"; dat ze aanvoert dat de verwerende partij, om de erkenningsaanvraag of de aanvraag om goedkeuring van het stageplan af te wijzen, steunt op artikel 57 van de gecoördineerde wetten van 31 december 1949 op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, terwijl, eerste onderdeel, het voormelde besluit niet meer van toepassing is op gediplomeerden met een wetenschappelijke graad in de Franse Gemeenschap, doordat het vervangen is door het decreet van 5 juli 1993 strekkende tot legalisering van de wetenschappelijke universitaire diploma's die overeenstemmen met de diploma's betreffende de wettelijke graden, en dit decreet toestaat diploma's te legaliseren die een wetenschappelijke opleiding afsluiten, onder drie voorwaarden, namelijk beschikken over een bewijs van toelating tot het hoger onderwijs, houder zijn van een wetenschappelijke graad die overeenstemt met een wettelijke graad, de wetenschappelijke graad hebben behaald na een studie waarvan de duur, de examens en de examengedeelten overeenstemmen met de voorschriften van de wet voor het behalen van een wettelijke graad; dat ze stelt dat ze voldoet aan deze drie voorwaarden en dat niets belet onder dezelfde voorwaarden de diploma's te legaliseren voor specialisaties die vallen onder de geneeskunde en die behaald zijn als wetenschappelijke diploma's;

Overwegende dat verzoekster het diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde, als wetenschappelijk diploma, heeft behaald op 20 juli 1985; dat ze stelt dat ze "de legalisering van haar diploma algemene geneeskunde" heeft verkregen op basis van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 juli 1993 strekkende tot legalisering van de wetenschappelijke universitaire diploma's die overeenstemmen met de diploma's betreffende de wettelijke graden,

bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 1993 en diezelfde dag in werking getreden; dat ze op 31 augustus 1993 aan de faculteit van de "Université Catholique de Louvain" een getuigschrift van geneesheer-specialist in de pediatrie heeft behaald, na een opleiding van vijf jaar in de derde cyclus; dat aan verzoekster, die een wetenschappelijk diploma heeft behaald en derhalve niet gemachtigd is om in België de geneeskunde uit te oefenen, om haar in staat te stellen verschillende geneeskundige handelingen te stellen die noodzakelijk zijn voor haar opleiding tot geneesheer-pediater, bij de koninklijke besluiten van 11 april 1990 en 25 januari 1991 uitdrukkelijke vrijstellingen toegekend zijn voor de periode van 11 april 1990 tot 31 september 1990, vervolgens van 25 januari 1991 tot 31 december 1991, waarbij in artikel 4, § 1, van deze koninklijke besluiten in uitdrukkelijke bewoordingen aangegeven wordt dat de door verzoekster verrichte stages in geen geval in aanmerking kunnen worden genomen met het oog op de goedkeuring van een stageplan of de erkenning als geneesheer-specialist;

Overwegende dat verzoekster ten onrechte betoogt dat artikel 57 van de gecoördineerde wetten van 31 december 1949 op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, niet kon dienen als rechtvaardigingsgrond voor de bestreden handeling omdat het opgeheven zou zijn bij het voormelde decreet van 5 juli 1993; dat immers dat decreet noch in een uitdrukkelijke, noch in een impliciete opheffing van deze bepaling voorziet; dat overigens het voornoemde artikel 57 uitdrukkelijk in stand gehouden is bij artikel 41 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 september 1994 tot regeling van de universitaire studies en de academische graden; dat het alleen bij artikel 209 van de wet van 25 februari 1998 houdende sociale bepalingen, dat in werking getreden is op 13 maart daaropvolgend, opgeheven is;

Overwegende dat het voornoemde decreet van 5 juli 1993 pas op 28 augustus 1993 in werking getreden is, dit is de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is; dat het alleen bepalingen met het oog op de toekomst bevat en niet terugwerkt; dat verzoekster overigens pas na 5 juli 1994 verklaart de wettelijke graad van doctor in de genees-, heel- en verloskunde te hebben behaald, met toepassing van artikel 2 van het decreet van 5 juli 1993; dat dus blijkt dat ze in januari 1990, het tijdstip waarop ze haar licentie in de pediatrie aangevat heeft, niet voldeed aan het vereiste van artikel 10 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, aangezien ze niet gemachtigd was om in België de geneeskunde uit te oefenen; dat ze overigens vóór 13 februari 1996 niet het stageplan heeft ingediend dat bij dezelfde verordeningsbepaling voorgeschreven wordt;

Overwegende dat de verwerende partij, om bij de bestreden handeling te weigeren de opleiding te erkennen die verzoekster in de pediatrie heeft voortgezet en om de aanvraag om goedkeuring van het stageplan af te wijzen, zich terecht heeft gebaseerd op de omstandigheid dat verzoekster niet voldeed aan de voorwaarden van de artikelen 10 en volgende van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 augustus 1984, 13 maart 1985 en 13 augustus 1985;

Overwegende dat de bestreden handeling, doordat ze geenszins tot doel heeft de legalisering te weigeren van een wetenschappelijke graad die overeenstemt met een wettelijke graad, niets uitstaande heeft met de toepassing van het voornoemde decreet van 5 juli 1993; dat het derhalve niet noodzakelijk is de uiteenzetting door verzoekster van het middel dat zij ontleent aan schending van dat decreet te onderzoeken en, nog minder noodzakelijk, aan het Arbitragehof te vragen of dat decreet, of de interpretatie die er beweerdelijk aan gegeven is in de bestreden handeling, al dan niet in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat het pas vanaf de inwerkingstelling ervan uitwerking heeft en doordat het alleen de legalisering van de diploma's van doctor in de genees-, heel- en verloskunde, met uitzondering van de diploma's voor een specialisatie, toestaat; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een derde middel ontleent aan schending van de artikelen 5 en 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, schending van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid die betreffende de rechten van verdediging en betreffende de vereisten van een gezond administratief bestuur en van een billijke rechtspleging; dat ze aanvoert dat de bestreden beslissing getroffen is zonder dat ze vooraf gehoord is door de Minister van Volksgezondheid en Pensioenen zelf, zonder dat deze ingegaan is op haar argumenten en zonder dat ze haar dossier heeft kunnen inkijken, inzonderheid het advies van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en de huisartsen;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen inzonderheid het volgende bepaalt :

" (...)

Art. 13. § 1. De kamer spreekt zich uit over de aanvraag tot goedkeuring van het stageplan of van enige andere vraag in verband met de stage, binnen zestig dagen na de datum waarop de zaak bij haar aanhangig werd gemaakt.

§ 2. De Kamer doet uitspraak op stukken. Indien haar advies afwijkt van het door de kandidaat ingediende plan, wordt het in beraad gehouden.
In dat geval wordt de kandidaat, behoudens in geval van spoed, ten minste vijftien dagen vóór de vergadering waarop zijn dossier wordt onderzocht, bij een aangetekende brief tegen afgiftebewijs, opgeroepen om voor de kamer te verschijnen ten einde alle nuttige toelichtingen te verstrekken. Hij mag zich laten bijstaan door één of meer raadslieden; indien de kandidaat, behoorlijk opgeroepen, niet verschijnt, kan de kamer uitspraak doen op stukken, behalve bij gewettigde afwezigheid.

§ 3. Het dossier wordt op het secretariaat ter beschikking gehouden van de aanvrager of zijn raadsman; het kan er gedurende vijftien dagen vóór de zitting ter plaatse worden geraadpleegd.

(...)

Art. 31. § 1. In geval van beroep of in geval van toepassing van artikel 29, wordt de geneesheer door de bevoegde kamer van de Hoge Raad gehoord.
De geneesheer wordt, behoudens in geval van spoed, ten minste vijftien dagen voor de vergadering waarop zijn dossier wordt onderzocht, bij een aangetekende brief tegen afgiftebewijs opgeroepen.
Hij verschijnt persoonlijk en mag zich laten bijstaan door één of meer raadslieden.

Indien de geneesheer, behoorlijk opgeroepen, niet verschijnt, kan de kamer uitspraak doen op stukken, behalve bij gewettigde afwezigheid.

§ 2. Vanaf de dag van de oproeping wordt het dossier op het secretariaat ter beschikking gehouden van de geneesheer of zijn raadsman, het kan er ter plaatse worden geraadpleegd.

(...)"

Overwegende dat het volstaat, zonder dat hoeft te worden onderzocht of de artikelen 5 en 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, het algemeen beginsel van de rechten van verdediging en het beginsel "Audi et alteram partem" in casu van toepassing zijn, op te merken dat de voormelde artikelen 13 en 31 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, voorschrijven dat de betrokken geneesheer gehoord wordt door de bevoegde kamer van de erkenningscommissie;

Overwegende dat in het onderhavige geval op grond van de processtukken als vaststaand kan worden beschouwd dat verzoekster op 20 februari 1996 opgeroepen is om op 23 april 1996 te worden gehoord door de bevoegde kamer van de erkenningscommissie van geneesheren-specialisten in de pediatrie, dat ze op 3 september 1996 verzocht is om zich op 20 september aan te melden bij de Franstalige kamer van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en huisartsen,

zitting houdend in beroep, terwijl het dossier ter beschikking gesteld was vanaf 13 september, en dat ze haar argumenten schriftelijk heeft kunnen uiteenzetten in het beroepschrift, alsmede in de ter terechtzitting ingediende conclusies; dat blijkt dat verzoekster derhalve op afdoende wijze haar standpunt heeft kunnen uiteenzetten, doordat geen enkele wets- of verordeningsbepaling voorschrijft, voor het overige, dat ze moet worden gehoord door de Minister in persoon, evenmin als dat een proces-verbaal moet worden opgemaakt dat haar ter ondertekening had moeten worden voorgelegd; dat verzoekster, om aan te tonen dat de minister een uitspraak gedaan heeft zonder kennis te nemen van haar argumentatie, vergeefs aanvoert dat noch deze argumentatie, noch haar conclusies in het administratief dossier opgenomen zijn, terwijl deze stukken er door de verwerende partij aan toegevoegd zijn; dat het middel zowel in feite als in rechte faalt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drie april tweeduizend door :

de HH.	GEUS,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL

J. -Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.